



Со векови, а и денес го славиме празникот Цветници во Христовата

Црква и повторно одекнува тоа истото Царско "Осана"! Зошто? Затоа што не исчезнало од земјата Царството Христово "кое така светло и топло блеснало на тој ден во Ерусалим". Еве, и по две илјади години, секоја година се сеќаваме на тој необичен настан, како и сами да стоиме на улиците на Светиот Град и како да Го чекаме Христос, и Го пречекуваме, Го сретнуваме, Го гледаме со свои очи, Го чувствуваме со својот дух, Му се радуваме и Го поздравуваме со тој поздрав, со тоа вечното, и секогаш вечното "Осана!"

"Христе Боже, за да нè увериш во општото воскресение, пред Твоите страдања, го воскресна Лазара од мртвите. Затоа и ние, носејќи како деца знаци на победата, Ти викаме Тебе, Победителу на смртта: Осана во висините! Благословен е Оној кој доаѓа во името Господово!", Тропар на Лазарева сабота (Свети Лазар).

Божјите дела и чуда се необични и неискажливи. Едно од најголемите чуда кое го направил Господ Исус Христос на земјата е воскресението на умрениот Свети Лазар. Во времето кога Лазар умрел, Христос се наоѓал далеку од Ерусалим. Пристигнал во градот Витанија четири дена по неговата смрт. Лазаревите сестри, Марта и Марија, како и роднините и пријателите го оплакувале. Исус тргнал кон Лазаревиот гроб и самиот почнал да плаче. Неговото срце тагувало за смртта на Својот сакан пријател. И не само за неговата смрт, туку за смртта на светот зашто во смртта на Лазар го согледал "...триумфот на смртта во светот, смртта која Бог не ја создал, а која загосподарила и господари со светот, затровајќи го секупниот живот и претворајќи го во бесмислено сменување на деновите, кои неумоливо се уриваат кон пропаст". Тој плачел и тагувал заради човечкото робување на гревот, демонот и смртта. Христос им наредил на присутните да го отргнат каменот потпрен на гробот. Самиот Христос, а тоа значи Самиот Бог се симнал пред Лазаревиот гроб, бестрашно застанал пред смртта, на која ѝ се ближел крајот, и со висок глас извикал: "Лазаре, излези надвор!"

Господ Исус Христос, а тоа значи Љубовта, се симнала до Лазаревиот гроб. Бог, Кој е Живот, се симнал пред гробот на Лазар за таму, лице в лице, да се сретне со смртта. Исус бил убеден дека ќе ја разори смртта, засекогаш ќе ја победи и ќе ја уништи зашто Бог го создал светот за да има вечен живот. Христос, застанат пред гробот, му се обратил на умрениот како на жив и му заповедал: "Лазаре, излези надвор!" (Јован 11, 43) Со тие зборови Христос заповедал. Тоа е заповед со која ѝ упатил предизвик на смртта, ѝ објавил војна на смртта, ѝ соопштил дека љубовта мора да победи, љубовта триумфира над смртта. Лазар, умрен пред четири дена, го слушал гласот Божји и воскреснал. Умрениот Лазар станал, оживеал. Христос го воскреснал Лазар од мртвите. Излегол умрениот завиткан во платно по рацете и носете и со крпа околу лицето. Сите луѓе кои го виделе ова чудо поверувале во Христос. Смртта е победена. Христос станал уште пославен.

Денот кога се празнува Лазаревото воскресение е сабота пред Цветници и се вика Лазарева сабота (оваа година е на 31 март според новиот календар).

Воскресението Лазарево всушност претставува вовед и најава на славното Христово воскреснување, а тоа е Новата Пасха.

Гласот за воскресението на Лазар се пренел во Светиот град Ерусалим. Следниот ден Исус Христос влегол во Ерусалим. Но, овој пат не како непознат странец. По него оделе многу луѓе од Витанија за да посведочат за вистината. Во Ерусалим бил пречекан најсвечено. Седнат на ослето, скромно и мирно, влегол во градот. Луѓето



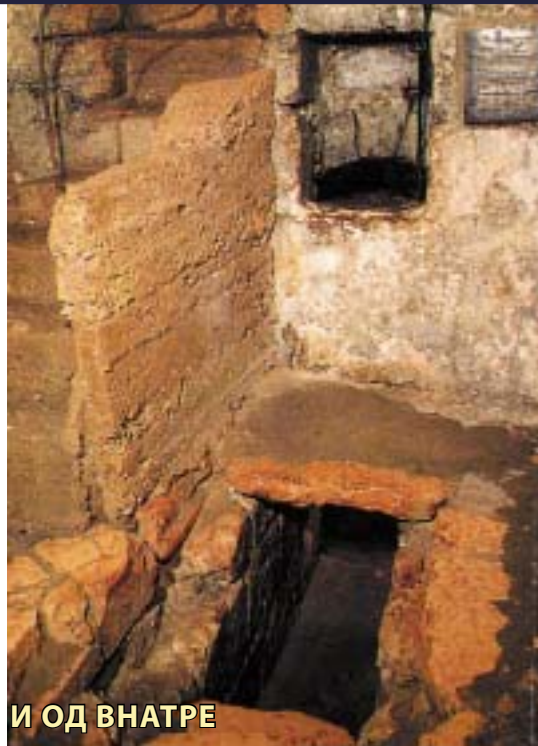
ГРОБОТ НА СВЕТИ ЛАЗАР ПОГЛЕДНАТ ОД НАДВОР

"OSANA, POBE SMRTTA, SP



ЛАЗАРЕВО ВОСКРЕСЕНИЕ

Пишува: аџика Живанка ФИЛИПОВСКА



И ОД ВНАТРЕ

чувствуваме како и ние да се наоѓаме на улиците на Ерусалим и го чекаме Христос Бог, Го гледаме среќни и го поздравуваме со вечниот поздрав "Осана". Тоа значи дека Христос (иако тоа се случило пред околу 2000 години), сепак бил Цар,

трчале, Го опкружувале од сите страни, сакале што е можно поодблизу да го видат Месијата. Ги постилале своите облекувања пред Него. Луѓето и децата Го пречекувале со палмови гранчиња во рацете. Го поздравувале со древниот поздрав со кој Евреите му се обраќале само на царот: "Осана... Благословен е оној Кој доаѓа во името Господово! Осана на висините!" (Осана - Спаси нè) Злобните фарисеи му рекле на Исус да им забрани да го слават.

Зошто секоја година со радост се сеќаваме на тој необичен настан и се признаат од страна на народот како Цар!" Тој го проповедал Царството Божјо, ги учел за тоа Царство "за Своето идно царување".

На тој радосен ден, на празникот Цветници, Тој го открил Своето Царство и на земјата, на луѓето. Ги повикал нив, а со нив, се разбира, и сите луѓе од цел свет, да станат учесници на тоа Царство. Со векови, а и денес го славиме празникот Цветници во Христовата Црква и повторно одекнува тоа истото Царско "Осана". Зошто? Затоа што од земјата не исчезнало Царството Христово "кое така светло и топло блеснало на тој ден во Ерусалим". И еве, и по две илјади години, секоја година се сеќаваме на тој необичен настан, како и сами да стоиме на улиците на Светиот Град и како да Го чекаме Христос, и Го пречекува-

ме, Го сретнуваме, Го гледаме со своите очи, Го чувствуваме со својот дух, Му се радуваме и Го поздравуваме со тој поздрав, со тоа вечното, и секогаш вечното "Осана!" Празникот Цветници се прославува уште од најраните христијански времиња, секогаш една седмица пред Велигден (годинава на 1 април).

Злобните еврејски старешини страдале зашто бил свечено пречекан и станувал сè пославен. Се состанале со книжниците, садукееите и свештениците и решиле да го осудат на Крстна смрт. Синот Божји, по свеченото влегување во Ерусалим, тргнал доброволно на страдање и на распнување на Крст, заради спасение на светот. На третиот ден по распнувањето Христос Воскреснал.

"Hriste Bo`e, za da nè uveri { vo op{ toto voskresenie, pred Tvoite stradawa, go voskresna Lazara od mrtvite. Zatoa i nie, nosej}i kako deca znaci na pobedata, Ti vikame Tebe, Pobeditelu na smrtta: Osana vo visinite! Blagosloven e Onoj koj doaja vo imeto Gospodovo!"

Свети Лазар Четиридневниот, Христовиот сведок за воскресението, живиот сведок на Божествената семејност на Спасителот на светот Господ Исус Христос и неговата победа над смртта, живеејќи го земниот живот, ги гледал незнајбошците и насилниците како владетели на овој минлив век. Но, истовремено, гледајќи во иднината, го гледал нивниот пад и осуда на вечни маки.

Ги гледал грабнувачите и гонителите на Христовата црква како богаташи на овој минлив век. Истовремено, гледајќи далеку, го гледал нивниот пораз и осуда на вечни маки. Прогонет далеку од родната земја, сам себе се чувствувал понижен, потиштен и заборавен од многу луѓе.

Свети Лазар Четиридневниот ја гледал Христовата црква понижена и прогонувана во овој неправеден свет. Но, истовремено тој ја гледал и нејзината крајна победа над

сите гонители, противници и убијци.

Бог широко му го отворил духовниот вид и пред и по неговото воскресение, и тој трпеливо и мудро гледал во едно друго царство, Царството Божјо во кое ќе нема ниеден насилник и неправедник, ниеден противник на Христа и на Неговата Црква. Вечно бесмртно царство, во кое ќе царуваат верните Христови синови и ќерки. Гледајќи во далечината, ги исполнил Божјите пораки и Божјите закони и станал син на светлоста и на бесмртноста, вечен другар на ангелите, брат Христов.

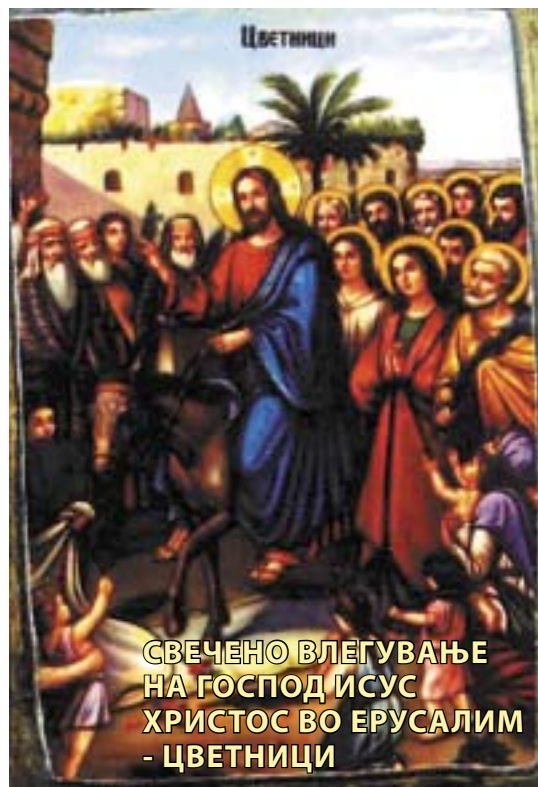
И еве, колку далеку гледал. Далеку низ сите векови. И во векот во кој живееме тој е со нас, меѓу нас, со мислите, со духот, со неговите свети и чудотворни мошти.

Свети Лазар Четиридневниот по дваесет векови од своето воскресение, пристигнал во Македонија, во таа света земја, во која самиот Свети Апостол Павле со Сила, Тимотеј и Лука го донеле Христовото Слово за спасение на човечкиот род.

Пристигнале во земјата македонска, која Мајката Божја, Пресветата Богородица со своето стапнување на неа, ја благословил и таа станала света земја, матица на христијанството за Европа. Честичка од моштите на Свети Лазар, кого Исус Христос го воскреснал пред околу две илјади години, е донесена во манастирот "Свети Јован Бигорски", кој со својата убавина е гордост во историјата на културата и уметноста на Македонија. Дел од моштите Бог ги благословил да пристигнат во нашата Република Македонија. Архимандрит Пантелејмон, земајќи ги од Скитот Света Ана (Света Гора) ги однел во САД, а оттаму во Република Македонија, и тоа во манастирското братство на манастирот "Свети Јован Бигорски", за време на сегашниот игумен, отец Партениј. Засега, чудотворните исцелителни мошти на Христовиот пријател, воскреснатиот Свети Лазар Четиридневниот - овој свет и слапоцен дар, се наоѓаат во оклопот на манастирот, но на големите празници и на бденијата, тие се вадат на поклонење.

Со благослов на Неговото Високо Преосвештенство Митрополит г. Горазд

ДИТЕЛУ НА АСИ НÈ!"



СВЕЧЕНО ВЛЕГУВАЊЕ НА ГОСПОД ИСУС ХРИСТОС ВО ЕРУСАЛИМ - ЦВЕТНИЦИ